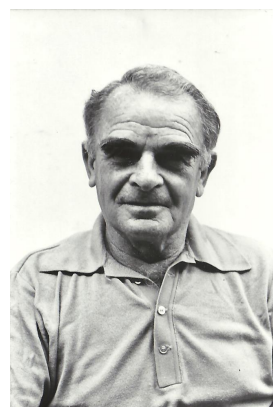

נולד ב-26.2.1911

נפטר ב-10.1.2005

היה נשוי למלכה אלתר

אב ליגאל זמר רחל צפוני ושרה מור

שאול נולד בשנת 1910 בעיירה דומברובה, בחבל גליציה בפולין. הבן הצעיר במשפחה של שישה בנים ושתי בנות. הבן האחרון שנותר בבית לאחר שכל אחיו ואחיותיו עזבו. עבודתו הראשונה הייתה כעוזר לניהול חשבונות בבית המרקחת של גיסו בקרקוב. בגיל 22 עלה לארץ במסגרת תנועת הנוער גורדוניה, שהייתה מיועדת להשלמת חולדה. לקבוצה לא הגיע. חמש שנים התגורר בחיפה, כחלק מקבוצת בנאים, ורכש מקצוע – טייח. במקביל הצטרף ל"הגנה" ליחידת הגפירים.

ב-1937 הצטרף לאימא בקיבוץ רמת יוחנן, והרגיש זר בין אנשי השומר הצעיר. בנו יגאל נולד שנה לאחר מכן ברמת יוחנן. ב-1940 נעשה ה"טראנספר" הראשון בתנועה הקיבוצית. אירופה בוערת, אבל סכסוך בלתי ניתן לגישור בין אנשי השומר הצעיר למפא"י בבית אלפא הוביל לחילופי אוכלוסייה.

אנשי בית אלפא קיבלו את "פליטי" רמת יוחנן בידים פתוחות והם נקלטו. 1941 – מלחמת העולם השנייה מאיימת על המפעל הציוני. שאול התגייס לצבא הבריטי ושירת במסגרת הבריגדה היהודית באירופה עד סוף המלחמה ב-1945. בסיום המלחמה הצליח לאתר את אחותו ובתה בהולנד, ואת אחיה של מלכה, יצחק, שיצא כפרטיזן מיערות פולין. עברו שנים רבות עד שהיה מסוגל ורצה לספר את עלילותיו שם ולהעלותם על הכתב.

ב-1945 חזר שאול לקיבוץ ומצא, שנולדה לו בת – רחל. חיי שגרה של עבודה בצאן, בבניין וב"שפנייה" שנפתחה ונסגרה. נוספה בת נוספת למשפחה – שרה. בעיות הביטחון והמאבק להקמת המדינה מוצאים אותו אחראי על נושא הביטחון בקיבוץ – מא"ז לשנים רבות, עד שהשתחרר כפנסיונר של משמר הגבול.

חלק מסודות הסליקים של בית אלפא ירדו עמו לקבר. עם בוא גל המתנדבים לארץ ב-1967 נכנס שאל לניהול האולפן ושימש כאב לעשרות רבות של מתנדבים מרחבי העולם. לעת זקנתו, מצא עצמו כחלק מהעולם הקיבוצי המשתנה, והשתלב כמנהל חשבונות בתעשייה. סגר מעגל עם עבודתו הראשונה בקבוקב תוך ניצול כתב ידו המסוגן. ומסכם בנו יגאל את דבריו כך: סופם של החיים הוא אכזרי ומאפיל צל גדול על החיים עצמם. אבל חייבים אנו לזכור:

מה הביא ומה השאיר.

מה רצה ומה עשה,

מה חשב ומה אמר,

מה בנה ומה הרס,

מה שתל ומה אסף,

מה זרע ומה קצר

על מה חלם ומה ביצע

כך נזכור אותך אבא, היה ש

ומדברי שרה'לה שרון למשפחת אלתר:

דוד שאל אהב את הקיבוץ, והקיבוץ אהב אותו- חלוץ, ציוני, איש תנועה, איש עבודה, ואיש משפחה... המשפחה שלך הייתה טעם החיים ואנחנו האלתרים מאשדות זכינו לטעום מטעם החיים שלכם.... עייפו עיניך מלראות – נעצמו ולא עוד...